

בס"ד

מאת כל איש אשר ידבנו לבו.. " (כה, ב)

על דלתו אחד מספר על רבי שמעלקא מניקל'שבורג זצ"ל: פעם אחת התדפק מחסידיו שהיה עני מרוד, ובקש מהרבי: "רבי אנא עזר לי, המצב דחוק, הגעתי לפת לחם... ממש פקוח נפש..."

מכיון שלרב עצמו לא היה מה לתת, ניסה הוא למצוא דרך יצירתית להציל את משפחתו של החסיד. והנה נתקלו עיניו בגביע הקדוש שהיה מנח על שלחנו. מבלי לחשב פעמים נתן לעני את הגביע וזה יצא שמח וטוב לב...

הרבנית שמעה את טריקת הדלת ויצאה לראות מה קרה, והנה הבחינה שחסר גביע על השלחן. פנתה לרב ושאלה: "היכן הגביע?!" והרב הפטיר: "נתתי אותו הרגע לעני"... הרבנית נדהמה ואמרה לו: "אתה יודע שמשבץ עליו יהלום יקר?"

"כן?!..." הרבי קפץ מכסאו וצעק: "אוי ואבוי..." תוך שהוא פותח בריצה לכוון הדלת על מנת להשיג את העני...

לאחר זמן מה חזר הרב וכלו מתנשף, הרבנית שראתה שחזר ללא הגביע, שאלה אותו: "היכן הגביע?"

כשבת צחוק על פניו. "אצל העני" השיב רבי שמעלקא

"אם כן מדוע רצת אחריו?!" שאלה הרבנית, "האם לא כדי להחזיר את הגביע היקר?!"

"בוודאי שלא" ענה רבי שמעלקא, "רצתי אחריו כדי לומר לו שידע, כי בגביע משבץ יהלום יקר ושלא ימכר אותו בזול..."

זוהי נדיבות הלב...

"ככל אשר אני מראה אותך..." [כ"ה ט]
 תניא אמר רבי יוסי בר רבי יהודה דמות [ציור] ארון של אש ושולחן של אש ומנורה של אש ירדו מן השמים וראה משה ועשה תבניתם. [מדרש הגדול]
 אין כמו מראה עיניים. יש דברים שהדרשן חייב להמחיש לציבור השומעים כדי ליצור אצלם קשב, הבנה ועניין.